

DE NACHT VAN GROEP ACHT

Evelien van Dort

OMNIBUS

Callenbach

DE NACHT VAN GROEP ACHT

Evelien van Dort

OMNIBUS

Callenbach

© Uitgeverij Callenbach – Utrecht, 2012
www.uitgeverijcallenbach.nl

Omslagillustratie en binnenwerkillustraties Irene Goede
voor meer info www.irenegoede.nl
Omslagontwerp Spaansenmedia
Layout/dtp Gerard de Groot
ISBN 978 90 266 0615 1
NUR 283
Leeftijd 9+

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Proloog

‘**G**roep acht is een ramp,’ zegt meester Kees. Hij drinkt in geen keer zijn beker met koffie leeg. ‘Elke dag kan ik brandjes blussen. Vandaag hebben ze Sam weer te pakken genomen. De bladzijden van zijn agenda zaten aan elkaar geplakt.’

‘Wie zijn “ze”?’ vraagt juf Iris. Ze schenkt nog een keer koffie in.

‘Ze zijn allemaal even erg,’ zegt meester Kees. ‘Machogedrag bij de jongens en competitie en geroddel onder de meiden. Na zes jaar samen in de klas gezeten te hebben hoort groep acht een eenheid te zijn. Zo’n bende heb ik in dertig jaar onderwijs nog niet meegemaakt. Het zijn allemaal duo’s, twee meiden of twee jongens die dik bevriend zijn. Niets mis mee, maar het mengt zich niet. Ze klitten aan elkaar. Tussen de groepjes is er iedere dag strijd. Ze moeten zich voortdurend waarmaken om te ‘overleven’. Ik noem dat survivalgedrag.’

Met een vermoeid gebaar strijkt meester Kees door zijn korte grijze haar.

‘Stuk voor stuk zijn het prima kinderen,’ zegt hij peinzend. ‘Het lijkt of ze allemaal onder de druk van de groep staan.’

De bel gaat. Meester Kees en juf Iris zetten de mokken in het keukentje.

‘Survival...’ herhaalt juf Iris. ‘Ga met ze op survivalkamp! Kamperen, vlotten bouwen, gewoon lekker buiten in de natuur. Terug naar de basis. Basic is helemaal in.’ Meester Kees luistert aandachtig.

‘In de buurt van Ommen is een kampeerboerderij aan de Vecht,’ vertelt juf Iris. ‘In de schuur is een relaxruimte en sanitair. De kinderen slapen in tenten. De boer zet een survivaltocht uit en de boerin verzorgt de maaltijden. Survivallen schept een band. De boerderij ligt afgelegen, dus dat is lekker rustig.’ Juf Iris kijkt hem enthousiast aan.

‘De natuur spreekt me wel aan,’ zegt meester Kees.

‘Als je met groep acht op survivalkamp gaat, ga ik mee als begeleiding,’ zegt juf Iris spontaan.

1.

‘Drie dagen niet shoppen,’ zegt Naomi. Ze kijkt met een veelde blik voor zich uit. ‘Na het dorp moesten we nog minstens een uur fietsen en wachten op Jan.’

‘Jan kon er niets aan doen dat hij een leuke band had,’ zegt Celeste. ‘Hij heeft zelf zijn band geplakt. Dat zie ik jou niet doen.’

‘Je kunt nog niet eens een pleister plakken,’ zegt Kim.

‘Bemoei je er niet mee.’ Naomi kijkt Kim aan.

Kijk niet zo arrogant, wil Kim zeggen. Ze slikt de woorden in en woelt met haar handen door haar krullende haar. ‘Niet te geloven,’ mompelt ze in zichzelf. ‘Drie dagen met Naomi in een tent slapen. Vanaf de eerste minuut maakt dat kind al ruzie.’

Naomi let niet op Kim. Ze draait zich om naar Celeste. ‘Je neemt het altijd voor Jan op. Is dat toeval?’

Celeste doet net of ze de opmerking niet hoort. Ze haalt het elastiekje uit haar paardenstaart. Met langzame halen borstelt ze haar lange blonde haren.

‘Wat blijf je weer relaxed,’ zegt Kim en kijkt vol bewondering naar haar vriendin.

Kim pakt haar slaapzak om uit te rollen. Ze duwt de spullen van Naomi aan de kant. ‘Jij hebt een asotas mee. Heb je je hele klerenkast ingepakt?’

‘Voor elke dag wat anders en voor ’s avonds iets leuks,’ zegt Naomi. ‘Een paar pakken snoep en mijn beautycase.’

Ze trekt een gebloemde doos uit haar weekendtas en haalt er nagellak uit. ‘Ik heb ook teenslippers mee.’ Ze doet haar gympen uit en schuift haar voeten in de gebloemde slippers. ‘Even mijn teennagels bijwerken.’

Celeste trekt haar luchtbed een stukje uit de tent en gaat op haar buik liggen. Ze kijkt uit over een grasveld. De tenten staan in een

rij langs het veld. Kinderen zijn druk bezig om hun tent in te richten.

Aan de andere kant van het veldje staat een hek met paaltjes en draad. Daarachter is een weiland en nog verderop ligt de rivier. Celeste vindt de open ruimte mooi. Ze voelt de warme zonnestralen in haar gezicht.

‘Schuif eens een stukje op?’ vraagt Kim. Ze gaat naast Celeste op het luchtbed liggen.

‘Naomi doet zo aso,’ fluistert Kim.

‘Maak je toch niet zo druk,’ zegt Celeste. ‘Je moet niet overal op ingaan.’

Kim draait krullen haar om haar vinger. ‘En toch doet ze aso...’

Jan en Hugo hebben hun tent ook op orde. Op het grasveld trappen ze een balletje over. De voetbal rolt vlak voor de meisjes. Celeste duwt met haar hand de bal richting de jongens. Jan heft zijn hand op als bedankje en kijkt haar vrolijk aan. Celeste glimlacht terug. Grappig, ze wordt altijd een beetje blij als ze hem ziet. Jan draagt een wit T-shirt en een spijkerbroek met gympen. Zijn haar heeft hij met gel in puntjes omhoog staan. Hij wacht geduldig op de bal. Hugo maakt een solotoer. Hij kopt en laat de bal stuiten op zijn knie. Zijn donkere krullen steken slordig onder zijn rode pet uit. Heel geconcentreerd kijkt hij voortdurend naar de bal. Hugo houdt de bal wel vijf minuten in de lucht. Daarna trapt hij de bal weer naar Jan. Celeste en Kim juichen en applaudiseren.

Hugo let niet op de meiden. Hij is verdiept in zijn eigen spel.

‘Die gebloemde zwembroek en dat T-shirt zonder mouwen staan wel tof,’ zegt Kim.

Celeste knikt. ‘Hugo is gewoon stoer,’ zegt ze. Ze kijkt peinzend voor zich uit.

‘Het stinkt hier,’ zegt Kim. Celeste kijkt verbaasd opzij. ‘Hoezo?’

Ze snuift door haar neus.

‘Het stinkt hier verschrikkelijk,’ zegt Kim en knijpt haar neus dicht.

Naomi steekt haar hoofd naar buiten. 'Je stinkt zelf,' zegt ze beleefd. 'Weet je dat ik het nieuwste geurtje van Tommy heb. Wil je ruiken? O nee, toch maar niet, dat is zonde van...'

'We hebben het helemaal niet over jou,' zegt Celeste.

'Betrek niet altijd alles op jezelf,' zegt Kim. 'De koeien van de boer stinken.'

'Zeg dat dan meteen.' Naomi schudt geïrriteerd met haar hoofd. Ze gaat naast de meiden in het gras zitten en laat haar gelakte teennagels drogen in de zon. Ondertussen klikt ze gekleurde knipjes in haar opgestoken haar.

Celeste slaat een vlieg weg. 'Heb jij je i-pod mee?' vraagt ze Kim.

'Natuurlijk,' antwoordt Naomi. 'En mijn mobiel. Meester Kees moet niet denken dat ik drie dagen zonder kan.'

Celeste en Kim knipogen naar elkaar, ze denken hetzelfde. Ze kunnen nooit een gesprek voeren zonder dat Naomi zich ermee bemoeit.

'Die tentindeling van juf Iris houd ik geen dag vol,' fluistert Kim, net hard genoeg dat Naomi het kan horen.

In de verte klinkt een schreeuw.

'Ga je mee kijken,' roept Celeste en trekt Kim mee. Naomi pakt snel haar slippers en volgt hen.

Jan en Hugo staan gierend van de lach voor het hek. Aan de andere kant springt Sam door het weiland.

'Wat is er? Heeft Sam de gekke koeienziekte?' vraagt Celeste.

'Sam klom over het hek om de bal te halen,' vertelt Hugo.

'Er staat stroom op.' Jan wijst naar het draad.

'Tweehonderdentwintig volt,' zegt Hugo. 'Sam kreeg een giga schok.'

'Dat kan niet. Er is hier niet eens elektriciteit,' zegt Naomi.

'Het is schrikdraad,' legt Jan uit. 'Anders lopen de koeien je tent in.'

'Nee toch,' zegt Naomi. 'Dat meen je niet. Een koe past niet eens in onze tent.'

Hugo gaat in het gras liggen en rolt onder het draad door zonder het aan te raken.

‘Pas op,’ roept Celeste.

‘Ik kan wel tegen een stootje,’ zegt Hugo stoer. Hij knijpt zijn handen tot vuisten zodat zijn armspieren aanspannen.

‘Kijk, daar stroomt de Vecht,’ zegt Celeste.

‘Gaan jullie mee naar de rivier?’ vraagt Hugo.

‘Echt niet,’ zegt Naomi. ‘Ik kruip niet onder dat enge hek door. Dan wordt mijn nieuwe T-shirt vies.’

Nick en Nico zijn bij het groepje komen staan.

‘Ik laat me niet elektrocuteren,’ zegt Nick.

‘Ik durf het schrikdraad wel aan te raken,’ zegt Nico. ‘Voor een kusje?’

Hij kijkt Naomi grijnzend aan. ‘Dat kusje mag je houden,’ zegt Naomi.

‘Kijk, dat doe je zo.’ Nico pakt met één hand het schrikdraad en met zijn andere hand Nicks arm vast.

Nick geeft een gil. ‘Looser, ik voel de schok in mijn borst.’

‘Fopje,’ zegt Nico.

‘Deed je het expres?’ Nick stormt op Nico af en duwt hem op de grond. De jongens rollen in het gras over elkaar heen.

Hugo is naar Sam toe gelopen. In het weiland galopperen een paar koeien naar de jongens toe. Hugo zwaait naar de beesten. ‘Goedemiddag, hoe gaat het ermee?’ roept hij.

‘Kom,’ zegt Sam angstig. Hij klemt in zijn ene arm de voetbal en trekt met zijn andere hand Hugo mee. De beide jongens rennen springend over koeienvlaaien terug naar het hek.

‘Dat is een stier,’ roept Celeste. Ze wijst naar de grootste koe.

‘Hoe zie je dat?’ vraagt Sam hijgend.

‘Aan het pluimpje van zijn staart,’ antwoordt Hugo gierend van de lach.

De koe nadert Sam op een paar meter afstand. Het beest laat zijn kop zakken en loeit.

‘Zie je die horens?’ zegt Celeste. ‘Hij wil je aanvallen.’

Sam laat van schrik de bal vallen en probeert over het hek te klimmen. Net op tijd duwt Hugo hem in het gras. ‘Snel, ga rollen,’ zegt hij. ‘Anders krijgt je weer een schok.’

Hugo geeft de voetbal een trap en rolt vervolgens ook onder het draad door.

Er komen nog meer koeien aan. Ze kijken nieuwsgierig naar de meisjes en loeien zachtjes.

‘Ze vinden jullie aardig,’ zegt Jan lachend.

‘Ze komen naar hun soortgenoten toe,’ zegt Hugo.

‘Doe niet zo flauw,’ zegt Naomi. ‘Zo’n dikke kont heb ik niet.’

Nick en Nico komen er weer bijstaan.

‘Koe, koe, koe,’ zegt Nick op een poezentoon. Nico schuift de mouwen van zijn T-shirt omhoog zodat iedereen zijn tatoeage op zijn arm kan zien. Nico is heel trots op het kleine blauwe sterretje, weet Celeste. Vorig jaar heeft hij een spreekbeurt over tattoos gehouden.

‘Boeoe,’ roept Nico.

Een koe loeit terug.

‘Ook goedemiddag, biefstukbil,’ zegt Jan.

‘Het zijn jaarlingen,’ klinkt een stem achter hen. Een man loopt naar het groepje kinderen toe.

‘Hoi jongens,’ groet hij. ‘Ik ben boer Hendriks. We hebben kippen en honderd koeien op het bedrijf. Er zijn melkkoeien, jaarlingen en kalfjes. Een pasgeboren koe heet een kalf. Als een koe een jaar is, wordt het een jaarling of een pink genoemd. Jaarlingen zijn lieve beesten, alleen nog een beetje speels en heel nieuwsgierig. Kennen jullie de opmerking *er als de pinken bij zijn?*’

Boer Hendriks kijkt vragend naar de jongelui.

‘We hebben geen koeienkunde op school gehad,’ antwoordt Jan.

‘Bij de pinken zijn betekent toch dat je bijdehand bent,’ zegt Naomi.

‘Heel goed jongedame,’ zegt boer Hendriks. Hij aait een koe over zijn neus. ‘Kijk, je kunt ze gewoon aaien. Alleen even op het schrikdraad letten.’

‘Dat schrikdraad werkt goed,’ zegt Sam. ‘Ik schrok me suf.’

‘Jongen, toch,’ zegt meneer Hendriks. ‘Als het draad tikt, dan weet je dat er stroom op staat. Hoor maar.’

De kinderen luisteren even. Celeste hoort een regelmatig tikje in het draad.

‘Kunnen jaarlingen bijten?’ vraagt Naomi.

Boer Hendriks ziet haar angstige gezicht.

‘Ze doen echt niets. Ze zijn alleen een beetje speels en heel erg nieuwsgierig.’

Een koe likt over de hand van de boer.

‘Ik durf ze niet te aaien,’ zegt Naomi. ‘En ik vind ze vies ruiken.’

Hugo steekt zijn hand uit en aait de neus van de koe. ‘Best een cool beest,’ zegt hij.

Celeste wil het ook wel proberen. Ze loopt naar het hek en buigt zich iets voorover. Met haar vingers kietelt ze de snuit. Even raakt haar hand die van Hugo. ‘Lief hè,’ zegt ze.

‘We doen op de boerderij aan koeien knuffelen,’ zegt boer Hendriks.

‘Wat is dat?’ vraagt Kim.

‘Van koeien knuffelen worden mensen rustig. Mensen met een drukke baan hebben vaak weinig tijd om te ontspannen. We geven ze een cursus koeien knuffelen. Ik vertel over mijn koeien. Je zou het koeienkunde kunnen noemen,’ boer Hendriks kijkt lachend naar Jan. ‘Daarna gaan we de wei in. De melkkoeien liggen vaak te herkauwen. We gaan tegen een koe aan zitten. Dat geeft veel ontspanning.’

‘Mijn vader gaat dat echt niet doen,’ mompelt Kim.

‘Gezellig tegen een koe aanliggen,’ zegt Hugo. Hij kijkt alsof hij zich er niet veel bij kan voorstellen.

‘Het klinkt wel heel romantisch,’ zegt Naomi giechelend.

Celeste aait de koe over haar neus. De koe kijkt haar met grote bruine ogen dromerig aan.

Onafscheidelijk zijn ze, de vrienden Celeste, Hugo, Jan en Kim. In deze omnibus zijn alle delen uit de serie gebundeld: *De nacht van groep acht*, *Ontmoeting in de nacht* en *Sms'jes in de nacht*.

De vrienden gaan op schoolkamp, beleven een dagje uit naar Amsterdam, en zijn van de partij als er een skireis naar Duitsland wordt georganiseerd. Maar ook is er verliefdheid en jaloezie, wordt iemand uit de groep belaagd en vindt een spoorloze verdwijning plaats... Lees nu alle delen!

Evelien van Dort heeft al meer dan vijftig kinder- en jeugdboeken geschreven.
Lees meer over Evelien op:

WWW.EVELIENVANDORT.NL

ISBN 978 90 266 0615 1 NUR 284

9 789026 606151